

terugblik **paralympische spelen**

SONARTEAM WINT GOUD MET 'DORIANNETJE'

Na drie zeilmedailles tijdens de Olympische Spelen zijn ook de Paralympische Spelen voor de Nederlandse ploeg een groot succes geworden. De Sonarzeilers Udo Hessels, Mischa Rossen en Marcel van de Veen wonnen op indrukwekkende wijze goud en Thierry Schmitter greep brons in de 2.4mR-klasse. Zeilen sprak de zeilers in Londen, waar na het zeiltoernooi de medailleoogst werd gevierd.

TEKST ERIC VAN STATEN FOTO'S RICHARD LANGDON, ON EDITION EN MAIKE WILLEMS.

Zoals Dorian van Rijsselberge heerste bij het RS:X surfen tijdens de Olympische Spelen - al vóór de medalrace was hij zeker van het goud - zo waren de Nederlandse Sonar-zeilers heer en meester tijdens de Paralympics. Op de voorlaatste dag van het zeiltoernooi had het trio een onoverbrugbare voorsprong opgebouwd. Ze stonden twintig punten voor op nummer twee in het klassement. "Er werd hier al gesproken over een 'Doriannetje'", aldus stuurman Udo Hessels, die als enige van het gouden Sonar-team een koninklijke onderscheiding ontving. "Ook wij hoefden de laatste wedstrijd niet meer te varen. Dat we zo oppermachtig zouden zijn, hadden we niet voorzien. Vooraf gingen we van zeven boten uit die om de medailles zouden gaan strijden. We wisten dat we daar wel bij zaten. Dat het zó goed zou gaan, niet. Het klopte nu gewoon allemaal. Voor de Spelen hebben we vooral getraind om ons puur te focussen op onze afzonderlijke en gezamenlijke taken. Tijdens de races zijn we niet bezig geweest met onze concurrenten, behalve op momenten dat we ze tegenkwamen op het water. We hadden hierdoor heel goed de focus buiten de boot. Zagen heel goed wat er allemaal gebeurde en daar hebben we perfect op kunnen inspelen."

De laatste dag het van zeiltoernooi kwamen de zeilers bij gebrek aan wind niet meer in actie. "We hadden wel willen varen, maar dit was ook wel goed zo. Op zich was het wel vreemd, die laatste dag. Doordat we al zeker waren van

goud konden we heel ontspannen naar de afsluiting van dit grootse toernooi toelevan. In eerste instantie voelde de overwinning wat onwerkelijk. Pas op het moment dat we onze medaille kregen omgehangen, realiseerde ik mij wat is gebeurd."

Het zilver was in de Sonar-klasse voor Duitsland, de Noren

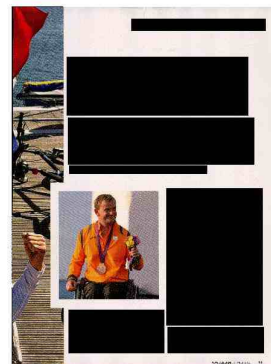
gingen met brons naar huis.

Olympische campagne

Voor het Nederlandse Sonar-team is het de tweede paralympische medaille. In 2004 wonnen ze in Athene een zilveren plak. Na de Spelen kwam er tijdelijk een einde aan het team. De directe aanleiding om de draad weer op te pakken was in 2010 het wereldkampioenschap, dat in Medemblik werd gehouden. De gelegenheidscomeback werd bekroond met de titel. Die smaakte naar meer en met coach Klaartje Zuiderbaan werd, binnen de Delta Lloyd Kernploeg, al snel een tweede olympische campagne opgetuigd. Ditmaal met als doel: goud winnen.

Nu dat is gelukt, rest de vraag hoe nu verder? "Voor mezelf weet ik het niet", zegt Udo, die in tegenstelling tot zijn teammaten het topzeilen altijd heeft gecombineerd met een baan. "Ik ben moe, maar voldaan. Nu de Spelen erop zitten, stort ik mij weer gewoon op mijn werk. De laatste twee jaar ben ik zeven dagen in de week in touw geweest. Daar mag nu wel wat verandering in komen. Als je een volgend paralympisch traject zou ingaan, dan moet je dat fulltime gaan doen. Zeker omdat de buitenlandse teams dat ook doen."

Het zeilgoud hebben de Sonar-zeilers gevierd in Londen.

“Dat was voor ons wel even een cultuurschok. Tijdens de Paralympische Spelen zaten we redelijk geïsoleerd, terwijl we in Londen voor mijn gevoel plotseling in een gekkenhuis terechtwamen. Het was mooi om te zien hoe het in Londen leefde. Maar ook in Nederland. De televisieuitzendingen blijken goed bekeken te zijn. Het is mooi dat de aandacht voor het paralympisch sporten groeit.”

Grote kanshebber

Thierry Schmitter, ook deel uit makend van de Delta Lloyd Kernploeg, ging als een van de grote kanshebbers voor goud naar de Spelen. De afgelopen jaren domineerde hij het 2.4 zeilen. In Weymouth moest hij de Engelse Helena Lucas, de enige vrouw in de 2.4-vloot en de Duitser Heiko Kroger voor zich dulden.

“De Paralympische Spelen hebben toch iets aparts. Als je een medaille wint, ben je een held. Heb je de pech dat je als vierde eindigt, dan praat niemand over je. Ben je tijdens een wereldkampioenschap vierde, dan vindt iedereen dat knap van je. Ik ga altijd voor een medaille. Dat was ook nu mijn doel. De laatste jaren was ik vaak eerste of tweede en minder vaak derde. Statistisch gezien was dit een van mijn slechtste resultaten van het hele jaar. Het is toch top drie en ik moet dus tevreden zijn. Hoewel ik natuurlijk liever gewonnen had. Tijdens de Paralympische Spelen vaar je maar met zestien boten. Tijdens een WK met vijftig en tijdens Worldcups met dertig. De competitie bij WK's en Worldcups is dus hoger. Maar tijdens de Paralympische Spelen merk je gewoon dat iedereen anders in zijn vel zit en dat het ineens een ander spelletje wordt. Mijn grootste concurrent, de Fransman Damien Sequin, die alles gewonnen heeft, is dit keer slechts vierde geworden. Sporters veranderen bij de Spelen. Ze stijgen soms ook boven zichzelf uit. Hoewel dat in het zeilen niet zo gemakkelijk is. Maar Helena Lucas had dit seizoen bijvoorbeeld nog geen wedstrijd gewonnen. En uitgerekend nu gebeurt dat wel. Ze heeft als voordeel gehad dat de mannelijke toppers vooral elkaar in de gaten hebben gehouden. Zij kon daardoor haar gang gaan. Had vrij spel en kon haar eigen races zeilen, waarbij het lichte weer nog eens in haar voordeel was. We hebben nooit meer dan maximaal acht knopen wind gehad. In die omstandigheden is Helena gewoon heel erg snel.”

Gebrek aan wind

Net als de Sonar-zeilers kwamen ook Schmitter en zijn tegenstanders op de laatste dag van het zeiltoernooi bij gebrek aan wind niet meer in actie. Thierry had anders nog kans op zilver gehad. Hij vatte het sportief op. “We zijn outdoor sporters. We racen en strijden graag in en tegen de elementen en we moeten alle aspecten accepteren. Dus ook als er geen wind staat en we niet kunnen zeilen. Het hoort er gewoon bij.”

Ronald van Vianen, de coach van Thierry, heeft meer moeite met brons dan zijn pupil. “Natuurlijk ben ik blij met de medaille, maar we hadden een ander resultaat voor ogen. Voor ons waren het slechte wedstrijden, maar we hebben toch nog een prijs. Zo voelt het. Uiteraard ben ik trots op Thierry. Je moet iemand niet afrekenen op een resultaat. We zeilen om te winnen. Als dat niet gebeurt, is het niet zo leuk. Ik leef met een dubbel gevoel nu.”

Het paralympische zeilen heeft de afgelopen vier jaar een professionele slag gemaakt. Bijna alle zeilers zijn fulltime

met hun sport bezig. “De top vier, vijf ligt veel dicht bij elkaar. Het niveau is enorm gestegen. Ik had al eens brons gewonnen. Heimelijk had ik gehoopt het nu beter te doen. Maar ik realiseer mij inmiddels dat ik met deze bronzen plak heel gelukkig moet zijn.”

Bijzondere Spelen

Hoe kijk je terug op je campagne en deze Spelen? “De Paralympische Spelen 2012 zijn heel bijzonder geweest, vooral omdat het de Engelsen is gelukt hier een heel groot evenement van te maken, net zo boeiend en interessant voor het publiek als de Olympische Spelen. Misschien zelfs meer. Tijdens de Spelen zijn de mensen in Londen de stad uitgevlucht om de drukte en hectiek te omzeilen, terwijl je nu zag dat ze juist heel erg enthousiast waren. Ze kwamen kijken om topsport te zien. Op straat, en dat was best merkwaardig, zag je mensen naar ons kijken. Niet omdat wij in een rolstoel zitten, maar omdat wij topsporters zijn. Dat is geweldig voor de beeldvorming. Het gaat veel verder dan de waardering voor onze prestaties. De Engelsen hebben het geweldig gedaan. Ook de sluitingsceremonie was indrukwekkend met 80.000 man in het stadion. Bij het laten zien van de hoogtepunten van de Spelen begon iedereen te juichen. Paralympische medaillewinnaars zijn nu ook helden.”

Voor Thierry waren het in principe zijn laatste Paralympische Spelen als 2.4-zeiler. Bij het uitkomen van dit nummer van *Zeilen* heeft hij de draad van zijn werkzame leven weer opgepakt. “Vanaf nu zal ik mij concentreren op mijn familieleven (hij is vader van vijf kinderen variërend in leeftijd van 7 maanden tot 17 jaar, red.) en mijn werk. Ik heb gelukkig een hele goede werkgever, de European Patent Office, die mij altijd hebben gesteund en trots op mij zijn, maar ook prestaties op mijn werk verwachten. Natuurlijk blijf ik sporten. Ik wil kitesurfen gaan proberen. Ik heb wat mensen die mij willen helpen bij het experimenteren met zittend kitesurfen. Verder hoop ik dat het een mooi winterseizoen gaat worden met veel sneeuw, zodat ik weer de bergen in kan”, aldus de sympathieke sportman, gehandicapt geraakt door een val tijdens het bergbeklimmen. Of hij nog eens in zijn 2.4mR stapt voor een wedstrijdje op nationaal niveau, is de vraag. ●

Met de successen van Thierry Schmitter en de Sonar-zeilers komt een einde aan onze serie Olympisch Vuur, waarin we ruim drie jaar lang de verrichtingen van de olympische zeilers en de Delta Lloyd Kernploeg op de voet volgden.

*Thierry Schmitter
neemt met brons
afscheid van de
Paralympische Spelen*

*Tijd om
nieuwe
plannen te
smeden*

